

27. november 2008

**Notat
om
klager over optagelse og udskrivning, fra § 110-tilbud**

Efter servicelovens § 110 skal kommunalbestyrelsen tilbyde midlertidigt ophold i boformer til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig, og som har behov for botilbud og for tilbud om aktiverende støtte, omsorg og efterfølgende hjælp.

Optagelse kan ske ved egen henvendelse eller ved henvisning fra offentlige myndigheder.

Det er lederen af § 110-botilbuddet, der træffer afgørelse om optagelse, jf. servicelovens § 110, stk. 3.

Ved en afgørelse forstås en beslutning, der træffes af en forvaltningsmyndighed i en konkret sag og som har retsvirkning for borgeren, f.s.a optagelse i en § 110-boform, i forhold til servicelovens ydelser. Afgørelsesbegrebet omfatter også beslutninger, når ydelsen bringes til ophør.

Sådanne afgørelser kan påklages til Det sociale Nævn.

Senere ændringer i en beslutning, hvorved tilbuddet ophører på en måde der ikke er i overensstemmelse med den oprindelige beslutning eller ændringer, der indebærer at tilbuddet skifter karakter, skal sidestilles med en ny afgørelse, der er omfattet af den almindelige klageadgang – svarende til den oprindelige beslutning - selvom spørgsmålet ikke direkte er reguleret i lovgivningen.

Sådanne afgørelser kan også påklages til Det sociale Nævn.

Der kan klages over indholdet af afgørelsen (realiteten) og/eller den måde, sagen er behandlet på (formaliteten).

Ved faktisk forvaltningsvirksomhed forstås den faktiske gennemførelse af myndighedernes opgaver efter den sociale lovgivning, og de beslutninger, der skal træffes i forbindelse med denne. Klager over faktisk forvaltningsvirksomhed i forbindelse med forholdene i en § 110-boform rettes til kommunalbestyrelsen.

Hvis en borger afvises eller bortvises fra et § 110-botilbud og der samtidig henvises til en anden boform, er der tale om faktisk forvaltningsvirksomhed, og der kan derfor ikke klages til Det sociale nævn. Klagen skal rettes til kommunalbestyrelsen.

Serviceoven opererer ikke med karantænebegrebet.

Hvis en beboer i kortere eller længere tid afskæres fra et tilbud bør der henvises til et andet tilbud, hvor pågældende kan modtage adækvat støtte.

Det er fastsat i retssikkerhedslovens § 72, at klage over en afgørelse ikke har opsættende virkning.

Fra denne hovedregel gælder en række undtagelser fastsat i § 72, stk. 2-5 og stk. 7. Disse undtagelser vedrører ikke botilbud efter servicelovens § 110.

Det fremgår imidlertid af bemærkningerne til det oprindelige lovforslag til § 72, at en myndighed fortsat har mulighed for at give sine egne afgørelser opsættende virkning.

En kommune, der træffer en afgørelse, der er omfattet af retssikkerhedslovens klageregler, kan således tillægge afgørelsen opsættende virkning. Praksis er nærmere beskrevet i punkt 228 i vejledningen til retssikkerhedsloven.